ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΕΤΟΣ Θ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1919. ΑΡΙΘ. 186

ΙΔΕΪΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ἐν τῇ ὁμιλίᾳ, τὴν ὁποίαν προχθὲς ἀπέτεινε πρὸς τὸ ἀκροατήριόν του ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ἀνεκοίνωσεν ἐντυπώσεις αὐτοῦ τινας καὶ περὶ τῶν παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ σχέσεων τοῦ ἰδεϊσμοῦ καὶ τοῦ πραγματισμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐφάνησαν καταπληττόμενοι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σωκράτους σύγχρονοι Ἕλληνες χριστιανοί. Εἶπε δῆλα δή, σὺν ἄλλοις, ὁ Σεβασμιώτατος ἀγορητής, ὅτι αἱ ἰδέαι, τὰς ὁποίας διετύπωσεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας Οὐΐλσων ἐν ἀλλεπαλλήλοις διαγγέλμασί του πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν, καὶ τὰς ὁποίας οἱ πάντες γνωρίζομεν σήμερον, δὲν εἶνε ἀπαυγάσματα ψιλῆς καὶ ἀφῃρημένης ἰδεολογίας τοῦ Γραφείου ἑνὸς φιλοσοφοῦντος καθηγητοῦ, δὲν εἶνε σκέψεις ἑνὸς φαντασιοκόπου ὀνειροπόλου, ἀεροβατοῦντος ἐν ταῖς σφαίραις ὑπερνεφέλων θεωριῶν, ἀλλ᾿ ἰδέαι, γνῶμαι καὶ πεποιθήσεις ὁλοκλήρου τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, ἀντλούμεναι ἀπὸ τῆς ζωντανῆς ζωῆς του καὶ πράξεως καὶ ἐφαρμοζόμεναι κατὰ γράμμα, καθ᾿ ὅλην των τὴν ἔκτασιν, τὴν ἔντασιν καὶ τὸ περιεχόμενον, ἐν αὐτῷ τῷ πραγματικῷ βίῳ τῆς πέραν τῶν Ἀτλαντικῶν μεγάλης Δημοκρατίας. Ἡ ἰδεολογία τοῦ Οὐΐλσων εἶνε αὐτὴ ἡ ἐφηρμοσμένη ζωὴ καὶ πρᾶξις τῶν ὑπερεκατὸν ἑκατομμυρίων πολιτῶν τῆς Δημοκρατίας ταύτης, ἀποτελεῖ τὸν παλμὸν τῆς ζώσης ἀμερικανικῆς

πραγματικότητος, τὸν γνώμονα τῆς πράξεως καὶ διαγωγῆς, τὸν κανόνα καὶ κώδικα καὶ ρυθμὸν τοῦ ἀμερικανικοῦ πραγματισμοῦ.

Ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ χώρα τῆς τεραστίως εὐρυτάτης καὶ παμμερεστάτης ἐφαρμογῆς πασῶν τῶν μέχρι τοῦδ' ἐφευρέσεων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἀνθρωπίνης εὑρετικότητος καὶ δραστηριότητος, καὶ ὅτι ἡ χρησιμοποίησίς των αὕτη ἡ ἰλιγγιωδῶς πολυδαίδαλος, καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κατανάλωσις πάσης εὐφυΐας, πάσης δυνάμεως, πάσης ἐνεργείας, εἰς ἕνα καὶ μόνον ἀποβλέπει σκοπόν, τὴν ἀπόκτησιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρου πλούτου, περισσοτέρων ἑκατομμυρίων, εἰς εὐζωΐαν καὶ εὐμάρειαν. Ἐντεῦθεν, ὁ περὶ ἑκατοντάδων χιλιάδων καὶ περὶ ἑκατομμυρίων δολλαρίων λόγος εἶνέ τι κοινολεκτούμενον μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν, διότι οὐδαμοῦ ἀποκτᾶται τοσοῦτος πλοῦτος, ὅσον ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ πόρισμα τῆς τοιαύτης ἡμῶν ἰδέας περὶ τῶν εὐτυχῶν ἐκείνων ἀνθρώπων εἶνε εὐνόητον: οὐδαμοῦ τὸ κράτος τῆς ὕλης εἶνε τόσον μέγα καὶ τόσον παχυλόν, καὶ οὐδαμοῦ ὁ ρεαλισμὸς εἶνε τόσον ἀμιγὴς καὶ ὑλιστικῶς μονομερής, ὅσον ἐν Ἀμερικῇ.

Δὲν ἐγνωρίζομεν ὅμως καὶ τὴν ἀντίθετον τοῦ ὑφάσματος ὄψιν. Οὐδαμοῦ τὸ κράτος τῆς ἰδέας εἶνε τόσον ἐπιβλητικόν, οὐδαμοῦ ἡ ἰδέα κατέστη τόσον αἷμα καὶ σφυγμὸς τῆς πράξεως καὶ τῆς ζωῆς, οὐδαμοῦ τόσον ἐναρμονίως συνεδυάσθη ἡ ἰδέα μὲ τὴν ὕλην, ὥστε ν' ἀποτελέσῃ ἓν ζωντανὸν σύνολον ἰδεο-πραγματικόν, ὅσον ἐκεῖ. Ἐλευθερία, ἰσότης, δικαιοσύνη, ἀλληλεγγύη, ἀγάπη, φιλανθρωπία, Χ ρ ι σ τ ι α ν ι σ μ ό ς, παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ εἶνε καὶ ἰδέαι, καὶ αἰσθήματα, καὶ πεποιθήσεις, καὶ ζωή, ὅπως ζωὴ εἶνε καὶ ἡ ἄπειρος δραστηριότης καὶ ὁ μᾶλλον ριψοκίνδυνος πλουτισμός. Ἀμφότερα συμβαδίζουν, συναποτελοῦν τὴν ζωντανὴν ζωὴν τῆς πραγματικότητος. Ἔτι πλέον· ἡ ἰδέα εἶνε τὸ ἐλατήριον, τὸ κίνητρον καὶ ὁ οἶστρος τῆς πράξεως· ἡ ἰδέα εἶνε τὸ κυριαρχοῦν καὶ τὸ πρυτανεῦον· ἡ ἰδέα εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς πράξεως, καὶ ἡ πρᾶξις καὶ ἡ ὕλη εἶνε τὸ πειθαρχικῶς ὑπηρετοῦν καὶ προάγον τὴν ἰδέαν, τὸ ὑπακοῦον εἰς τὴν ἰδέαν, τὸ τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἰδέας.

Ἀποτέλεσμα: οὐδαμοῦ τῆς γηΐνης σφαίρας, ἐν οὐδεμιᾷ ἀνθρωπίνῃ κοινωνίᾳ, εἶνε τόσον διαδεδομένη ἡ μόρφωσις, ἡ ἀνάπτυξις, ἡ φιλανθρωπία ἰδίᾳ καθ' ὅλας τὰς πολυμερεστάτας διακλαδώσεις καὶ ἐκδηλώσεις της, ὅσον παρὰ τῷ Ἀμερικανικῷ λαῷ. Βιβλιοθῆκαι μὲ ἑκα-

τομμύρια τόμων δι' ἐπιστήμονας, διὰ λογίους, διὰ μεγάλους καὶ διὰ παιδία, διὰ γυναῖκας καὶ ἄνδρας, διὰ πάντα ἀναγινώσκοντα, διὰ τὸν λαόν, εἰς πᾶσαν πόλιν, μεγάλην καὶ μικράν, καὶ τὴν ἐλαχίστην. Πανεπιστήμια, Κολλέγια, ἄπειρα πανταχοῦ. Ἀπειροπληθεῖς ναοί, εὐρυχωρότατοι· αἴθουσαι ἀπέραντοι πρὸς συγκεντρώσεις, δυνάμεναι νὰ περιλάβωσι χιλιάδας. Ἐρυθροὶ Σταυροί, ὀργανώσεις καὶ Σύλλογοι, ἐξ ἑκατομμυρίων ἀποτελούμενοι μελῶν, μὲ ἱδρύματα παμμέγιστα, πρὸς ὁλοκλήρους ἐξισούμενα πόλεις· ἄσυλα γερόντων, μητέρων, παιδίων· βρεφοκομεῖα, νοσοκομεῖα, μαιευτήρια· ὀργανώσεις χριστιανῶν νέων· ἱεραποστολαὶ πρὸς ἐκχριστιάνισιν τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ τῶν ἀγρίων· σύλλογοι πρὸς διάδοσιν τῶν ἁγίων Γραφῶν, κ.τ.λ.

Ἓν ἕκαστον τούτων συντηρεῖται καὶ λειτουργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμοῦ ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων δολλαρίων, συλλεγομένων ἐκ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐράνων καὶ εἰσφορῶν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, οὐ μόνον προθύμως καταβάλλοντος τὴν συνδρομήν του, ὅταν ζητηθῇ αὕτη, ἀλλὰ καὶ περιμένοντος τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ζητηθῇ διὰ νὰ σπεύσῃ νὰ τὴν προσφέρῃ. Καὶ ὄχι εἰς ποσὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα, ὄχι εἰς ἓν ἢ δύο ἢ πέντε δολλάρια· ἀλλ' εἰς ἑκατοντάδας, ἀλλ' εἰς χιλιάδας καὶ εἰς ἑκατομμύρια δολλαρίων. Εἶνέ τι κοινὸν νὰ ζητηθῇ ἔρανος ἐξ 100 ἢ 200 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, συμπληρωτέων εἰς 2-3 ἑβδομάδας, καὶ νὰ καταβληθῇ, νὰ συμπληρωθῇ, καὶ ἡ προσφορὰ νὰ ὑπερβῇ πολλάκις τὴν ζήτησιν. Καὶ δίδει ὁ κόσμος, ὁ λαός, τὸν πλοῦτόν του, διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ τὸ ἔργον τῆς δεῖνος Ἱεραποστολῆς, διὰ πᾶν εἶδος ὠργανωμένης φιλανθρωπίας. Κερδίζει, διὰ νὰ δίδῃ. Ἐργάζεται καὶ πλουτεῖ, διὰ νὰ δίδῃ. Καὶ δίδει οὐχὶ τὸ ἓν — ἀσήμαντον — τοσοστὸν τῶν κερδῶν του, ἀλλὰ τὸ δέκατον, πολλάκις τὸ ἥμισυ, οὐχὶ δὲ σπανίως ὅλα σχεδὸν τὰ κέρδη του. Ὁ γνωστὸς Κάρνεζυ, κερδήσας 405 ἑκατομμύρια, ἔδωκε... τὰ 400! Καὶ δίδει ὁ λαὸς διὰ τὴν ἰδέαν, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἡ ἰδέα εἶνε ἡ ὠθοῦσα πρὸς τὴν κερδοθηρίαν, καὶ τὸ πραγματοποιηθὲν κέρδος, ἡ ὕλη, μεταβάλλεται εἰς ἰδέαν, ὑποτάσσεται εἰς αὐτήν, τῇ διευκολύνει τὴν πραγμάτωσιν ἐν τῇ πράξει καὶ τῇ ζωῇ.

Ἰδοὺ ὁ ζωντανὸς Χριστιανισμός, ὁ Χριστιανισμὸς ἐν τῇ πράξει. Ὁ Κύριος εὐλογῶν τὴν ἐργασίαν, ἵνα τὸ ὑλικόν της εἰσόδημα καὶ κέρδος συντελέσῃ εἰς τὴν διάδοσιν, τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν

τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ ἀληθειῶν. Καὶ γινώσκονται αὗται, καὶ ἐφαρμόζονται, καὶ ἀποτελοῦν τὸν ζωντανὸν παλμὸν ἑνὸς λαοῦ, καὶ κηρύττονται αὗται εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς ζωὴ καὶ ὡς πρᾶξις, ὡς ρυθμὸς καὶ ὡς γνώμων τοῦ βίου. Δὲν τὰς κηρύττει εἷς ἰδεολόγος καθηγητὴς ὡς ἀπόρροιαν μελετῶν καὶ φιλοσοφημάτων, ἀλλὰ τὰς ἐξαγγέλει εἷς ἄνθρωπος, ἀντιπρόσωπος τῆς ἰδικῆς του ζωῆς καὶ τῆς ζωῆς ἑκατομμυρίων συμπολιτῶν του.

Τί λέγομεν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σωκράτους καὶ οἱ πρῶτοι ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐν Ἑλλάδι ἀκούσαντες παρὰ τοῦ ἀπ. Παύλου τὸ περὶ Χριστοῦ κήρυγμα, ὡς περὶ τοῦ μοναδικοῦ προτύπου τοῦ ἀπολύτου συνδυασμοῦ τοῦ ὑψίστου οὐρανίου ἰδεϊσμοῦ μετὰ τῆς γηΐνης πραγματικότητος;

Γ. Π.

ΟΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΛΗΡΙΚΟΙ

Ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ διαμονὴν ἐν Ἀγγλίᾳ ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος ἐτιμήθη διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ τίτλου τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης. Ἐνδιαφέρει δὲ νὰ γνωσθῇ τίνες μέχρι τοῦδε Ἕλληνες κληρικοὶ ἐκτὸς τοῦ Μητροπολίτου ἔλαβον τὸν τίτλον τοῦτον παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν Πανεπιστημίων.

Ὁ πρῶτος Ἕλλην κληρικός, εἰς ὃν ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος, ὑπῆρξεν ὁ Μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως Νεόφυτος. Οὗτος, ἐπισκεφθεὶς τὸ 1701 τὸ Πανεπιστήμιον Καντερβουρίας, ἔτυχε μεγάλων τιμῶν καὶ ἐτιμήθη διὰ τοῦ ἀνωτέρω τίτλου. Τὸ αὐτὸ Πανεπιστήμιον ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἱερώνυμον Μυριανθέα τῷ 1884 καὶ εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Πορφύριον Λογοθέτην, τὸν νῦν Ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου, τῷ 1902.

Τὸ Πανεπιστήμιον Ὀξφόρδης ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ Ἐπιτίμου Διδάκτορος τῷ 1870 εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σύρου καὶ Τήνου Ἀλέξανδρον Λυκοῦργον, μεταβάντα πρὸς ἐγκαινιασμὸν τοῦ ἐν Λιβερποὺλ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ ναοῦ, τῷ 1882 εἰς τὸν Ἀρχιεπί-

σκοπον Κερκύρας Ἀντώνιον, μεταβάντα πρὸς ἐγκαινιασμὸν τοῦ ἐν Λονδίνῳ ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, καὶ τῷ 1887 εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Σωφρόνιον (1865-1900), ἐπισκεφθέντα καὶ τὴν Ὀξφόρδην κατὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν μετάβασιν πρὸς συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς Κύπρου. X.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

(Ἀπόσπασμα ἐξ ἐκθέσεως τοῦ Ἀρχιμ. Καλλινίκου Κρεατσούλη, ἱεροκήρυκος Δημητριάδος, ὑποβληθείσης πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην).

... Αἱ πρὶν εὐημεροῦσαι κοινότητες τῶν παρὰ τὸ Παγγαῖον χωρίων καὶ κωμοπόλεων Προβίστα, Λακκοβίκια, Νεοχώριον, Ροδολεῖβον, Σέμαλτον κλ. ἐδοκίμασαν τὰς πικρίας τῆς ὑπὸ τοὺς Βουλγάρους δουλείας. Οἱ μὲν ἄνδρες μετηνέχθησαν βίᾳ εἰς Βουλγαρίαν, αἱ δὲ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἀπὸ ἡλικίας 5 ἐτῶν καὶ ἄνω εἰργάζοντο ὑπὸ τὸ ἀπηνὲς βουλγαρικὸν μαστίγιον, τὸ ἀσπλάγχνως καὶ θηριωδῶς καταφερόμενον πολλάκις τῆς ἡμέρας κατὰ τῶν σκιωδῶν σαρκῶν των, εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ προχωμάτων καὶ χαρακωμάτων ἀναγκαίων τῷ βουλγαρικῷ στρατῷ. Ἡ τιμὴ τῶν Ἑλληνίδων κατεσπιλώθη βίᾳ, τὰ δὲ εὐειδῆ κοράσια ὑπεχρεοῦντο νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς ἀξιωματικούς. Αἱ οἰκίαι πᾶσαι ἐκρημνίσθησαν καὶ περιουσίαι ἡρπάγησαν καὶ ναοὶ καὶ μοναστήρια ἐσυλήθησαν καὶ εἰς σωροὺς ἐρειπίων μετεβλήθησαν, καὶ μόνον κωδωνοστάσιά τινα ἀνὰ ἓν ἑκασταχοῦ ἀφέθησαν ἀνέπαφα ὡς φαρμακερὰ εἰρωνεία καὶ σαρκασμὸς ἐν τῇ ἐρημώσει καὶ τῇ καταστροφῇ. Ἐσπαράχθη, Σεβασμιώτατε, ἡ καρδία ἡμῶν ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν τελεσθέντων ἀνοσιουργημάτων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὠχρὰν ἴσως σκιὰν ἀποτελοῦσι τὰ ἀνομήματα ἄλλων λαῶν κατὰ τοῦ ἡμετέρου Γένους. Πατέρες ἐκτοπισθέντες ἀπέθανον τὸν θάνατον τῶν μαρτύρων, ἄλλοι δὲ ἐδολοφονήθησαν, καὶ ἐκ τῶν μητέρων ἄλλαι μὲν ἀπέθανον ἐκ κακουχιῶν καὶ πείνης, ἄλλαι δὲ ἐτεκνοποίησαν, καὶ ὀρφανὰ ἀμέτρητα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς οὐδ᾽ ὄνομα, περιφέρονται τῇδε κἀκεῖσε νύκτα καὶ ἡμέραν ἀνὰ τοὺς

καταυλισμοὺς τῶν στρατιωτῶν ζητοῦντα τεμάχιον ἄρτου! Μεγαλειώδες ἀληθῶς ἐστι τὸ θέαμα ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν μεριζόντων ὑπερηφάνως τὸ συσσίτιον αὐτῶν μετὰ τῶν προσφύγων, τῶν ἐνδιαιτωμένων ἤδη ἐν ταῖς τρώγλαις καὶ τοῖς χαρακώμασι καὶ ταῖς καλύβαις ἐν μέσῳ βαρυτάτῳ χειμῶνι.

Πρὸ τοῦ φοβεροῦ τούτου θεάματος ἀνατριχιάσας ἔγραψα τῷ Παν. Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίῳ συστήσας τὴν ταχίστην ἀποστολὴν ἐνδυμάτων ἀναγκαιοτάτων πρὸ παντὸς εἰς τὰ κοράσια, ὧν αἱ σάρκες οὐχὶ σπανίως ἐφαίνοντο ὑπὸ τὰ ῥάκη, ἅτινα ἦσαν περιβεβλημένα! Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μου ὑπῆρξεν ἀληθῶς εὐχάριστον. Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθην εἰς τοῦτο μόνον. Βλέπων, ὅτι ἡ πεῖνα ἠπείλει νὰ συντρίψῃ τὰ ὑπολείμματα τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας, συνήθροισα τοὺς ἄνδρας τοῦ α΄ Συντάγματος καὶ λαλήσας πρὸς αὐτοὺς διὰ θερμῆς γλώσσης συνετέλεσα νὰ συλλεγῇ τὸ ποσὸν τῶν 5.575 δραχμῶν ὑπὲρ τῶν προσφύγων. Συλλέξας δ' ἐπίσης παντοῖα τρόφιμα, περὶ τὰ τρία μεταγωγικά, καὶ φάρμακα, ἐκόμισα αὐτὰ ἐν μέσῳ χιονοθυέλλης πρὸς αὐτούς, ὡς ὁμολογοῦσιν αἱ ἡμερήσιαι διαταγαὶ τοῦ α΄ Συντάγματος, ἃς προτίθεμαι βραδύτερον νὰ καθυποβάλω τῇ Ἱ. Συνόδῳ. Βραδύτερον συλλέξας προχείρως ἐκ τοῦ ζ΄ Συντάγματος 400 δραχμὰς καὶ ἕτερα τρία μεταγωγικὰ τροφίμων καὶ φαρμάκων καὶ παραλαβὼν τὸν ἰατρὸν τοῦ Συντάγματος κ. Παπᾶν, ἤνεγκα αὐτὰ καὶ πάλιν εἰς τὰ ὄρη καὶ διένειμα ἐξ ἴσου ἰδίαις χερσὶν εἰς τοὺς πρόσφυγας. Οὕτως ὁ Ἕλλην στρατιώτης, ὅστις ἐπὶ τῶν μακεδονικῶν ὀρέων ἔστησεν ἀπὸ μακροῦ τὸν ἀτίμητον χορὸν τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ἀθανασίας καὶ ἐτάχθη πρόμαχος ἀήττητος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, μερίζει καθ' ἡμέραν τὸν ἄρτον αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀτυχῶν πλασμάτων καὶ μεγίστην ἡδονὴν αἰσθάνεται συντρώγων μετὰ τούτων καὶ ὑπέρτατος ἐν τῷ ἔργῳ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεδείχθη.

Δὲν δύναμαι, ἀτυχῶς, προχείρως νὰ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων τοὐλάχιστον τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἐπιδεικνύντων ὑπερτάτην αὐτοθυσίαν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς ἀγάπης. Δύο μόνον ἀναφέρω, τὸ ὄνομα τοῦ Νικολάου Ρόκα, ἀντισυνταγματάρχου Διοικητοῦ τοῦ α΄ Συντάγματος τοῦ πεζικοῦ, καὶ τὸ τοῦ Βασιλείου Ἀβραμίδου, ταγματάρχου προσωρινοῦ Διοικητοῦ τοῦ ζ΄ τοιούτου. Ὁ πρῶτος, γνωστὸς ἥρως

τῶν μακεδονικῶν ὀρέων, νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ἐν νηνεμίᾳ καὶ ἐν θυέλλαις συχνότατα ἐπισκέπτεται τοὺς πρόσφυγας εὐεργετῶν αὐτοὺς παντοιοτρόπως καὶ πολλάκις ἐκινδύνευσε καὶ ἐκ τοῦ ἵππου κατέπεσε καὶ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τῶν ἀσθενούντων νηπίων καὶ παιδίων παρακάθηται καὶ χρήματα χορηγεῖ καὶ τρόφιμα καὶ φάρμακα, καὶ ἐν γένει παρήγορος ἄγγελος αὐτῶν ἐγένετο. Ὁ δὲ Βασίλειος Ἀβραμίδης τὸν αὐτὸν ζῆλον ἐπεδείξατο περὶ τὴν συλλογὴν τροφίμων καὶ χρημάτων, ἅτινα πάντα ἐγὼ αὐτὸς διένειμα.

Ὁπόσον παρήγορον καὶ ἱκανοποιητικὸν θὰ ἦτο, ἂν ἡ Ἐκκλησία ἀνελάμβανε νὰ ἐκφράσῃ αὐτοῖς ἐγγράφως τὴν χαρὰν καὶ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς ἐπὶ τῇ ἀσκηθείσῃ ὑπ' αὐτῶν φιλανθρωπίᾳ καὶ δι' αὐτῶν εὐχαριστήσῃ πάντας, καὶ ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας, διότι, ἥρωες ἐν τῷ πολέμῳ, ἥρωες καὶ ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ ἀνεδείχθησαν...

Ο ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ ΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων σημείων τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου, ὅστις «καὶ γῆν καὶ θάλασσαν καὶ Ἑλλάδα καὶ βάρβαρον, ὡς λέγει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐπῆλθε πᾶσαν, τρὶς ναυαγήσας» (Πρὸς Κορινθ. β΄ ἐπιστ. ια΄, 25), εἶνε τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἀπὸ Καισαρείας εἰς Ρώμην ταξείδιον, καὶ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου τούτου ναυάγιον.

Ἄν τις στηριχθῇ μόνον ἐπὶ τοῦ κειμένου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὧν ὁ συγγραφεύς, Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστής, οὐδόλως ἦτο ἄμοιρος ναυτικῶν γνώσεων, χωρὶς νὰ χρησιμοποιήσῃ οὐδὲν ἄλλο βοήθημα, ὡς εἶμαι διὰ τὴν ἔλλειψιν τοιούτων προσωρινῶς ὑποχρεωμένος ἐνταῦθα νὰ πράξω, δύναται νὰ σχηματίσῃ πλήρη καὶ ἐπαρκῆ ἰδέαν τοῦ περιπετειώδους τούτου ταξειδίου.

-Τὸ ταξείδιον τοῦτο δυνάμεθα νὰ διαιρέσωμεν εἰς τρεῖς διακεκριμένας περιόδους, ἤτοι τὸν ἀπὸ Καισαρείας εἰς Σιδῶνα καὶ Κρήτην πλοῦν, εἶτα τὸν ἀπὸ Κρήτης εἰς Μελίτην καὶ ὕστερον τὸν ἀπὸ Μελίτης εἰς Ποτιόλους.

Ἐξ αὐτῆς τῆς φράσεως τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων «καὶ ὄντος ἤδη ἐπιβλαβοῦς τοῦ πλοὸς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι» (27, 9), συνάγεται ὅτι τὸ ταξείδιον ἤρχισε μετὰ τὴν μεγάλην νηστείαν Κιπποὺρ τῶν ἑβραίων, συμπίπτουσαν πρὸς τὴν δεκάτην τοῦ μηνὸς Τιρσί, ὅστις πάλιν συνέπιπτε πρὸς τὰ τέλη Σεπτεμβρίου καὶ ἀρχὰς Ὀκτωβρίου. Κατὰ συνέπειαν, τὸ ταξείδιον ἐκεῖνο ἐπραγματοποιήθη μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν, καθ' ἣν δηλαδὴ ἐποχὴν ἄρχονται αἱ χειμεριναὶ κακοκαιρίαι, περὶ τὰ μέσα ἢ τέλη Ὀκτωβρίου, ὁπότε εἶνε συνήθεις ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μεσογείῳ οἱ ἰσχυροὶ καὶ διαρκεῖς ἐξ εὔρου καὶ εὐρονότου ἄνεμοι, οἵτινες ἐπὶ πολλὰς συνεχεῖς ἡμέρας συνταράσσουν τὸ πέλαγος, αἱ λεγόμεναι κοινῶς «συροκάδαι», διακόπτοντες ἐνίοτε, καὶ σήμερον ἔτι, πᾶσαν κατὰ θάλασσαν συγκοινωνίαν.

Ὅπως ἡ δηθ Παῦλος μεταφερθῇ εἰς Ρώμην ἐπεβιβάσθη, συνοδευόμενος παρὰ τοῦ Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Ἀριστάρχου τοῦ Θεσσαλονικέως, μεθ' ἑτέρων δεσμωτῶν πλοίου τινὸς ἐξ Ἀνδραμιτίου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ πλεύσῃ πρὸς τὴν μικρὰν Ἀσίαν ὅθεν θὰ συνεχίζετο ὁ πρὸς Ἰταλίαν πλοῦς, καθόσον, φαίνεται, ὅτι δὲν ὑπῆρχε συνήθης τακτικὴ μεταξὺ Καισαρείας καὶ Ἰταλίας θαλασσία ἐπικοινωνία. Τὸ πλοῖον φαίνεται ὅτι μετέφερε προϊόντα ἐξ Ἀφρικῆς εἰς Συρίαν, παραλαβὸν ἐκεῖθεν ἄλλα διὰ Λυκίαν.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὸ πλοῖον κατήχθη εἰς Σιδῶνα ἀπέχουσαν τῆς Καισαρείας 68 μίλλια. Ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι τὸ πλοῖον ἀπέπλευσεν ἐκ Καισαρείας κατὰ τὴν πρωΐαν, καθ' ἣν διὰ διαφόρους λόγους ἔχουσι προτίμησιν οἱ ναυτικοί, ἡ διάρκεια τοῦ μέχρι Σιδῶνος πλοῦ ἦτο 36 ὡρῶν, ἀντιστοιχοῦσα εἰς μέσην ταχύτητα κατωτέραν τῶν 6 μιλλίων καθ' ὥραν, ἥτις ἀντιστοιχεῖ οὐχὶ εἰς τὴν ἐξ οὐρίας οὔτε τὴν εὔφορον ἱστιοδρομίαν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὴν ἐγγυτάτην ἐκ κεραίας. Ὁ ἄνεμος, ἑπομένως, ἦτο βόρειος, ἐτηρήθη δὲ τοιοῦτος καὶ διὰ τὸν μετέπειτα ἀπὸ Σιδῶνος μέχρι Κρήτης πλοῦν, ἀφοῦ ἦτο οὗτος ἐναντίος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ περαιτέρω πλοῦ (27. 4). Ἡ λέξις *ὑποπλέειν* σημαίνει πλέειν *ὑπηνέμως* (σταβέντο, ὡς λέγουσι κοινοβαρβαρικῶς). Ὅπως ὅμως, πλέων τις ἀπὸ Σιδῶνος εἰς Μῦρα τῆς Λυκίας ὅπου κατήχθη τὸ πλοῖον (27. 5), ἔχῃ πλεονέκτημά τι εἰσπλέων τὴν Κύπρον, ἤτοι διερχόμενος ὑπηνέμως αὐτῆς, πρέπει ὁ ἄνεμος νὰ ᾖ

βορειοδυτικός, Σκίρων, (μαΐστρος), ὅστις κυρίως κατ' Ὀκτώβριον πνέει εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα κατὰ προτίμησιν, ἐπὶ δέκα περίπου ἡμέρας κατὰ μῆνα. Πράγματι ὁ ἄνεμος οὗτος, συνταράσσων τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, κατέρχεται πρὸς τὴν Κύπρον μὲ κατεύθυνσιν μᾶλλον δυτικήν, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀληθὲς πλεονέκτημα ἐκ τῆς ὑποπλεύσεως τῆς Κύπρου, ὅτι δηλαδὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ νῆσος αὕτη καλύπτει μέρος τοῦ πλοῦ ἀπὸ τοῦ ἰσχυροῦ κύματος, ὅπερ, διαθέον ἀνενόχλητον τὸ ἀπὸ Δωδεκανήσου πέλαγος, ὀγκοῦται πρὸ τῆς Κύπρου καὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Συρίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπόπλους τῆς Κύπρου φέρει τὸ πλοῖον παρὰ τὰς μικρασιατικὰς ἀκτὰς τῆς Κιλικίας καὶ Παμφυλίας, ἔνθα ὁ ἄνεμος, ἐκχυνόμενος ἐκ τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας καὶ τῆς Ἀτταλείας, καθίσταται μᾶλλον βορειότερος, ἐπιτρέπων τὸν κατὰ τὴν εὔφορον ἱστιοδρομίαν παράπλουν τῶν μέχρι Μύρων ἀκτῶν, ἐν ᾧ ταὐτοχρόνως ἀποφεύγεται καὶ ὁ νοτίως τῆς Κύπρου παρὰ τοῦ Σκίρωνος ἐγειρόμενος σάλος.

Ἀπὸ τῶν Μύρων τῆς Λυκίας οἱ δεσμῶται μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τῶν συνοδῶν του ἐπεβιβάσθησαν πλοίου ἀλεξανδρινοῦ πλέοντος εἰς Ἰταλίαν, ὅπου ἦτο συνήθης τότε ἡ ἐξ Αἰγύπτου μεταφορὰ καὶ ἀλλαχόθεν διαφόρων προϊόντων, ἰδίᾳ δὲ σίτου. Τὸ πλοῖον ἦτο ἀρκούντως μέγα, ἀφοῦ ἐπέβαινον αὐτοῦ 276 ἐν ὅλῳ ἄτομα (27. 37). Ἡ τάσις τοῦ πλοιάρχου, μὴ πλεύσαντοςε ὑθέως πρὸς Ἰταλίαν, ἀλλὰ ἐπιθυμοῦντος νὰ προσηνεμηθῇ ἔτι μᾶλλον ἀφοῦ ἔπλευσε βορειότερον τῆς γραμμῆς ταύτης πρὸς τὴν Κνίδον, δεικνύει, ὅτι οὗτος ἐπεχείρει νὰ καλύψῃ τὸν πλοῦν του ὑπηνέμως τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Πελοποννήσου, καὶ ἀποφύγῃ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ πλοίου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ὁπωσοῦν μέχρις Ἰταλίας διαδρομῆς. Συνάγεται ἐντεῦθεν, ὅτι ὁ ἄνεμος ἦτο ἰσχυρός, βόρειος, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ, καίτοι τὸ πλοῖον ἦτο, ὡς εἴπομεν, ἀρκούντως, μέγα, ἐδέησεν ὅπως βραδυπλοοῦντες καταναλώσωσι πολλὰς ἡμέρας ὅπως διανύσωσι τὸ μέχρι Κνίδου ἀπὸ Μύρων διάστημα τῶν 140 μιλλίων, βεβαίως λοξοδρομοῦντες. Ἀπὸ τῆς Κνίδου ὅμως μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξακολουθήσωσιν τὴν προσηνέμωσιν, ἀλλ' οὔτε κἂν τὴν εὔφορον πρὸς Ἰταλίαν ἱστιοδρομίαν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιδώσωσι καὶ νὰ ζητήσουν εἴτε ὅπως μέρος τοῦ πλοῦ των καλύψουν ὑπηνέμως τῆς Κρήτης εἰσπλέοντες αὐτήν, εἴτε ὅπως ζητήσουν ἐν αὐτῇ ὁρμητήριόν τι ὡς κατα-

φύγιον. Ἡ δύναμις ἑπομένως τοῦ βορειοδυτικοῦ ἀνέμου φαίνεται ὅτι ἦτο σημαντική. Ὁ ὑπόπλους τῆς Κρήτης ἐγένετο πρὸς τὴν ἀνατολικὴν αὐτῆς παραλίαν, παρὰ τὴν ἄκραν Σαλμώνιον (27. 7). «Μόλις τε παραλεγόμενος αὐτὴν» (27. 8) ἦλθον εἰς τοὺς Καλοὺς Λιμένας, οἵτινες κεῖνται παρὰ τὴν πόλιν τῆς Κρήτης Λασαίαν. Ἐκ τῆς λέξεως «παραλεγόμενοι» συνάγομεν, ὅτι ὁ πλοῦς ἀπὸ Σαλμώνης εἰς Καλοὺς Λιμένας ἦτο ἤρεμος, ὡς ἄλλως τε προσῆκεν, ἀφοῦ ὁ ἄνεμος ἦτο, ὡς εἴδομεν, βορειοδυτικός, ἐκ δὲ τῆς φράσεως «μόλις τε», ὅτι οἱ Καλοὶ Λιμένες εὑρίσκοντο εἰς μικρὸν ἀπὸ Σαλμώνης ἀπόστασιν. Περὶ τῶν Καλῶν Λιμένων ὑπάρχει ἀκόμη ἡ πληροφορία ὅτι εἶναι ἀκατάλληλοι διὰ παραχειμασίαν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἕτερον λιμένα, τὸν Φοίνικα, εἰς ὃν οἱ πλείονες ἔλεγον ὅτι ἔδει νὰ παραχειμάσωσι (12) καὶ ὅστις ἦτο ἐστραμμένος «κατὰ Λίβα καὶ κατὰ χῶρον». Διὰ τοῦ «παραχειμάζειν» νοεῖται οὐχὶ ἀναμονὴ ὅπως διέλθῃ ὁλόκληρος ὁ χειμών, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἀναμονὴ εἰς λιμένα μέχρις οὗ κοπάσῃ ὁ πνέων ἰσχυρὸς ἄνεμος καὶ παρέλθῃ ἡ κακοκαιρία. Τοῦτο ἄλλως τε φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ «σφοδρῶς δὴ χειμαζομένων ἡμῶν» (18), προκειμένου περὶ τῆς μεγάλης τρικυμίας, ἥτις ἐταλαιπώρησεν αὐτοὺς κατόπιν. Οὔτε ἄλλως τε τὸ Ἀλεξανδρινὸν πλοῖον, ὅπερ παρεχείμασεν ἐν Μελίτῃ, ἀνέμεινε τὴν πάροδον τοῦ χειμῶνος, ἀλλ᾽ ἀπέπλευσε τὸν Φεβρουάριον (28. 11). Ἑπομένως ὁ λιμὴν Φοίνικος ἔδει νὰ ᾖ ἐστραμμένος πρὸς νοτίαν διεύθυνσιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διορθωτέον «εὖρον» ἀντὶ «χῶρον», διότι ἡ ταύτισις τοῦ χώρου πρὸς τὸν Καῦρον (Σκίρωνα, βορειοδυτικόν), πνέοντα ἐκ τοῦ σημείου τῆς θερινῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, θὰ ὑπενόει ὡς λογικὸν νὰ ζητήσουν καταφύγιον πλέοντος βορειοδυτικοῦ ἀνέμου εἰς λιμένα ἐστραμμένον πρὸς τὰ βορειοδυτικά, τοῦθ᾽ ὅπερ ἀντίκειται πρὸς πᾶσαν πεῖραν ναυτικήν. Τοὐναντίον, οἱ καλοὶ Λιμένες ἦσαν ἀκατάλληλοι, πρὸς παραχειμασίαν, ἢ μᾶλλον οὐχὶ τόσον κατάλληλοι, ὡς ὁ λιμὴν Φοίνικος. Ἔδει ἑπομένως νὰ ὦσιν ἐστραμμένοι πρὸς Μέσην ἢ γενικῶς πρὸς βορείους ἀνέμους, οὐδὲν δ᾽ ἐμπόδιον νὰ προφυλάσσῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ κύματος τῶν ἀνέμων τούτων. Ἕτερον χαρακτηριστικὸν τῶν Καλῶν Λιμένων εἶνε ὅτι ὁ νότιος ἐλαφρὸς ἄνεμος (27. 13) διηυκόλυνε τὸν ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς Φοίνικα πλοῦν. Ἑπομένως ὁ λιμὴν τοῦ Φοίνικος καὶ οἱ Καλοὶ Λιμένες θὰ εὑρίσκοντο κυρίως εἰς τὸ αὐτὸ πλάτος, χωρὶς νὰ παρεμ-

βάλληται ἐπίμηκές τι ἀκρωτήριον, ὁπότε θὰ ἦτο ἀδύνατον παραπλέοντες τὴν ἀκτὴν (13) μὲ νότιον ἄνεμον νὰ πλέωσιν εἰς Φοίνικα. Ὁ λιμὴν Φοίνικος ἔκειτο μεταξὺ Καλῶν Λιμένων καὶ τῆς νησῖδος Κλαύδης, τῆς γνωστῆς καὶ μοναδικῆς νοτίως τῆς Κρήτης καὶ παρ᾽ αὐτὴν νησῖδος (27. 16).

Ἀφ᾽ ἧς τὸ πλοῖον, παρὰ τὴν γνώμην τοῦ Παύλου, ἀπέπλευσεν ἐκ Καλῶν Λιμένων διὰ τὸν Φοίνικα, ἄρχεται ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ πλοῦ, τοῦ μᾶλλον περιπετειώδους. Πράγματι, πρὸ τοῦ ἀκόμη τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς Φοίνικα, «ἔβαλε κατ᾽ αὐτῆς» τυφωνικὸς ἄνεμος, ὁ «εὐροκλύδων» (14), δηλαδὴ κατὰ τῶν ἀκτῶν τῆς Κρήτης. Ἐπειδὴ τὸ πλοῖον δὲν ἠδύνατο, ἕνεκα τῆς βιαιότητος τοῦ ἀνέμου, «ἀντοφθαλμεῖν» αὐτῷ, ἤτοι νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν δύναμίν του χρησιμοποιοῦν αὐτὴν πρὸς κατεύθυνσιν εἰς ὡρισμένον σημεῖον, τὸν Φοίνικα, ἠναγκάσθη νὰ ἐπιδώσῃ παραδοθὲν τῷ ἀνέμῳ. Ὁ εὐροκλύδων οὗτος προηγγέλθη προφανῶς παρὰ τοῦ ὑποπνεύσαντος νότου, ὡς συμβαίνει συνήθως προκειμένου περὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐκείνων ἀπὸ εὐρονότων ἀνέμων, τῶν σιρόκων, οἵτινες κατ᾽ Ὀκτώβριον συνήθως ἐπικρατοῦντες ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ καταιγίζοντες συνταράσσουν τὸ Αἰγαῖον. Τὸ πλοῖον παρῃτήθη τῆς πρὸς Φοίνικα περαιτέρω προσπαθείας, ἀφοῦ ἡ κακοκαιρία δὲν θὰ ἐπέτρεπε τὴν ἐκεῖ προσγείωσιν καὶ παραχειμασίαν, δεδομένου, ὡς εἴδομεν, ὅτι ὁ λιμὴν οὗτος ἦτο ἐστραμμένος πρὸς νότον. Οὕτω παραδεδομένον τὸ πλοῖον τῷ εὐροκλύδωνι διῆλθεν οὐριοδρομοῦν πρὸ τῆς Κλαύδης εἰς μικρὰν ἀπ᾽ αὐτῆς ἀπόστασιν, ἀφ᾽ οὗ ἐπωφελήθησαν τοῦ παρ᾽ αὐτὴν ὑπηνέμου ὅπως ἐνθέσωσι τὴν σκάφην, τὸ συνήθως ρυμουλκούμενον μικρὸν ἀκάτιον, ὅπως προφυλάξωσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ καταποντισμοῦ, περιζώσαντες αὐτὸ καὶ οὐχὶ τὸ πλοῖον καὶ ἐπάραντες αὐτό, ὡς συνήθως γίνεται ὁ χειρισμὸς οὗτος, ὅστις μάλιστα ἐν κακοκαιρίᾳ κατέστη τόσον ἐπίπονος ἕνεκα τοῦ βάρους τοῦ ἀκατίου, ὥστε νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐκτὸς τοῦ πληρώματος καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες τοῦ πλοίου ἐπιβάται (27. 10). Ἀντὶ τοῦ «ἄραντες ἄρσον» τῆς 13, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ «ἄραντες ἆσσον», ἅτε τοῦ «ἄρσον» μὴ δυναμένου νὰ ἑρμηνευθῇ.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὸ πλοῖον, παραδεδομένον τῷ εὐρυκλύδωνι καὶ ἐξ οὐρίας πλέον ἀπὸ Καλῶν Λιμένων εἰς Κλαύδην, ὡς βλέπει τις ἐν γεωγραφικῷ τινι χάρτῃ, ἦτο πιθανὸν νὰ ἐκπέσῃ παρα-

συρόμενον οὐχὶ εἰς τὴν Σύρτιν (τῆς Ἀφρικῆς), ὡς λέγει τὸ κείμενον, ἀλλὰ εἰς Κρήτην, τὴν ὁποίαν καὶ παρέπλευσε καὶ ἐναντίον τῆς ὁποίας «ἔβαλεν» ὁ εὐροκλύδων, ἀφοῦ ἡ διεύθυνσις τοῦ εὔρου ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ τὰς ἀφρικανικὰς ἀκτὰς τὸ πλοῖον. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Κλαύδης εἰς Σύρτιν, τὴν μεγάλην, εἶνε ὑπερτριακοσίων μιλλίων, τὴν ὁποίαν, μὲ ταχύτητα ἀκόμη καὶ 10 μιλλίων καθ' ὥραν, θὰ ἐχρειάζοντο ὑπὲρ τὰς δύο ἡμέρας ὅπως τὴν διανύσουν, ἐνῷ τὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς ἐκπτώσεως ταύτης, ἤτοι ἡ χάλασις τοῦ σκεύους, δηλαδὴ τοῦ ἱστίου, ἔλαβον χώραν ἀμέσως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀφ' οὗ «τῇ ἑξῆς», δηλαδὴ τὴν ἑπομένην, ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν μέρος τοῦ φορτίου ἵνα κουφίσουν τὸ σκάφος (18) καὶ ἀντέχῃ τοῦτο καλλίτερον εἰς τὴν βίαν τῶν κυμάτων. Ἑπομένως ἀντὶ Σύρτιν διορθωτέον «Κρήτην». Φαίνεται δ' ὅτι «τῇ ἑξῆς» εἶχον ἤδη παραλλάξει τὴν Κρήτην, διότι τὸ μέτρον τοῦ κουφισμοῦ τοῦ σκάφους αὐξάνει τὴν ἔκπτωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ταχύτητά του. «Τῇ ἑξῆς» ἡ ἔκπτωσις δὲν ἀπετέλει πλέον ἄμεσον κίνδυνον διὰ τὸ σκάφος.

(ἕπεται τὸ τέλος) ΠΕΡΙΚΛΗΣ Δ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ
Ἀντιπλοίαρχος ἐ. ἀ.

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Ὁ ἀρτίως διορισθεὶς καθηγητὴς τοῦ κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμίλκας Σ. Ἀλιβιζᾶτος εἶναι ἐκ τῶν ἁλματικῶς προαχθέντων νέων θεολόγων.

Ἐκ τῆς εὐάνδρου Κεφαλληνίας καταγόμενος καὶ ἐν Ληξουρίῳ καὶ Ἀθήναις τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν παιδευθείς, ἐσπούδασε περὶ τὴν Θεολογίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, καὶ γενόμενος διδάκτωρ τῆς ἐπιστήμης ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν πρὸς εὐρυτέρας εἰδικὰς σπουδάς. Ἐν Λειψίᾳ καὶ Βερολίνῳ ἠσχολήθη ἐνδελεχῶς ἐπὶ τετραετίαν ὅλην περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν πρακτικὴν Θεολογίαν, σχὼν καθηγητὰς τοὺς σπουδαιοτάτους τῶν σημερινῶν γερμανῶν θεολόγων Hauck, Riehtschl, Sohm, Friedberg, Harnack, Mahling, Kahl, Simons κἄ.

Ἐπανελθὼν ἐκ Γερμανίας καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὡς ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς διεκρίθη καὶ στενώτερον ἐν τῷ διδακτικῷ ἔργῳ καὶ εὐρύτερον ἐν δημοσίᾳ δράσει διὰ δημοσιευμάτων ἐν ἐφημερίσι καὶ περιοδικοῖς καὶ δὴ καὶ ἐν τῷ «Ἐκκλησιαστικῷ Κήρυκι» καὶ διὰ συγγραμμάτων στοχαζομένων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως.

Ἡ τοιαύτη τοῦ κ. Ἀλιβιζάτου ἐκ ζήλου ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν δρᾶσις ἐφειλκύσατο τὴν προσοχὴν τῆς τε Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας, αἵτινες ἐχρησιμοποίησαν αὐτὸν εἰς σπουδαιοτάτας ὑπηρεσίας,

πρότερον μὲν ὡς μέλος τῆς νομοπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπείας πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ ἀνασύνταξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς νομοθεσίας, ἐσχάτως δ' ἀπὸ τῆς Παλινορθώσεως ὡς τμηματάρχην τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησ. καὶ τῆς δημοσ. ἐκπαιδεύσεως, ὡς Βασιλικὸν Ἐπίτροπον παρά τε τῇ Ἱ. Συνόδῳ καὶ ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Ἐκκλησιαστικῷ Δικαστηρίῳ, καὶ ὡς μέλος τῆς περὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ἀρτίως εἰς Ἀμερικὴν διαβάσης ἐκκλησ. Ἀποστολῆς, καὶ τῆς Θεολολικῆς Σχολῆς, ἥτις ἐξέλεξεν αὐτὸν πρό τινων μὲν ἐτῶν ἔκτακτον καθηγητὴν τῆς Ἱστορίας τῆς ἑλλην. Ἐκκλησίας, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τακτικὸν τοῦ κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς, διά τε τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀξιολόγους ἐργασίας, τὰς μαρτυρούσας ἀρτίαν θεολογικὴν μόρφωσιν, καὶ ἰδίᾳ διὰ τὴν γερμανιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ ἐκδοθεῖσαν ἐξαίρετον αὐτοῦ μελέτην «Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ».

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος θὰ δειχθῇ ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ θὰ τιμήσῃ τὴν σπουδαιοτάτην ἕδραν, εἰς ἣν ἀνερρήθη, ἵνα ἴδῃ δικαιούμενον τὸν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως ἐγνωσμένον αὐτοῦ ζῆλον. Οἱ δὲ περὶ τὸν «Ἐκκλησ. Κήρυκα» αἰσθανόμεθα ἰδιαιτέραν ὅλως χαρὰν ἐπὶ τῇ ταχείᾳ ταύτῃ εἰς τὸ ὕπατον ἐκπαιδευτικὸν ὑπούργημα προαγωγῇ τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν συναγωνιστοῦ. Χ. Ι. Π.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκκλησιαστικά.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ὁμιλῶν πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον. — Κατὰ τὴν γενομένην τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ (3) ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων συγκέντρωσιν σύμπαντος τοῦ κλήρου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν χαρὰν αὐτοῦ ὅτι ἐπαναβλέπει τὸν ἱερὸν κλῆρον ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντα τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἐκ τοῦ ταξειδίου αὐτοῦ αἰσίαν ἐπάνοδον, ἀφ' ἑτέρου δ' εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἐνιαυτοῦ πατρικὰς πρὸς πάντας τοὺς παρευρισκομένους, πρὸς τὰς οἰκογενείας των καὶ πρὸς σύνολον τὸ ποίμνιον. Μεθ' ὃ ὁ Σεβασμιώτατος κατέστησε τὸν κλῆρον κοινωνὸν ἐντυπώσεων αὐτοῦ τινων ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς. Παρέστησε τὸ ἰδανικὸν πνεῦμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς μετέσχε τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀνέφερε τὴν αὐτοθυσίαν, μεθ' ἧς ὁ ἀμερικανικὸς κλῆρος ἔδρασεν ἐν αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ κράτους τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν, τὸ πλῆθος τῶν ἐν Ἀμερικῇ ναῶν, καταμαρτυροῦν τὴν εὐσέβειαν τοῦ λαοῦ, τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν καὶ πῶς οἱ ἱερεῖς εἶνε ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἐνοριῶν των εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὁλόκληρος ἡ Ἀμερικὴ νὰ διατελῇ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίδρασιν τοῦ κλήρου της. Ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης τοῦ κλήρου δράσεως ὁ Σεβ. προσήγαγε τὰς πολυαριθμοτάτας θρησκευτικὰς καὶ φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις, ἀποτελούσας αὐτόχρημα κράτη ὁλόκληρα, συντηρούμενα ὑπὸ τοῦ χρήματος αὐτοῦ τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, προθύμως εἰσφέροντος ὑπὲρ τῶν ἔργων τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ με-

ρίμνης οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη οἱασδήποτε ἐπισήμου ἀπὸ τῆς Πολιτείας ὑλικῆς ἀντιλήψεως.

Ἐξακολουθῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης παρέστησε, παραλληλισμοῦ χάριν, τίς μὲν ἦτο ἡ θέσις τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τοὺς Τούρκους, τί δὲ δύναται καὶ παρ' ἡμῖν νὰ πράξῃ καὶ πῶς εὐρύτατα νὰ δράσῃ κλῆρος ἄξιος τῆς ἱερᾶς του κλήσεως, ἀφοῦ, ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του, ἔρχεται εἰς τόσον στενὴν ἐπαφὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου πλούσιον ἀπὸ τῆς θρησκείας φῶς δύναται νὰ μεταλαμπαδεύσῃ. Ἀλλοίμονον—ἐπεῖπεν ὁ Σεβ.—ἐὰν τώρα, ὁπότε ὁ ἀπαραδειγμάτιστος οὗτος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ πόλεμος ἔληξε, δὲν καταβάλῃ ὁ κλῆρος ὅλην του τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν ἐνέργειαν πρὸς διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ εἰς τοὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους εὐπειθείᾳ. Καὶ ὁ ἡμέτερος λαὸς δύναται νὰ ἀνυψωθῇ εἰς ἣν θέσιν εὑρίσκεται ὁ ἀμερικανικικὸς λαός, ἐὰν θελήσῃ ὁ κλῆρος νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν πνεύματι ἀληθοῦς ἐνδιαφέροντος καὶ συντόνου μερίμνης. Καὶ ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὰς αἰθούσας μας, τὰς βιβλιοθήκας μας, τὰς ἡμετέρας Λέσχας τῶν κληρικῶν, εἰς ἃς συνερχόμενοι νὰ φωτιζώμεθα ἐν τοῖς ἀναγνωστηρίοις καὶ γ' ἀνταλλάσσωμεν σκέψεις περὶ τῆς βελτιώσεως καὶ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ μας. Ἀπὸ τῆς ἐπόψεως ταύτης οὐδὲ εἷς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κληρικὸς μὴ ὢν μέλος τοῦ ἤδη ὠργανωμένου εἰς Σωματεῖον «Ἱεροῦ Συνδέσμου», ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἀνοργανωθῇ ἐπὶ νέων βάσεων ἀνταποκρινομένων πρὸς τὰς παρούσας συνθήκας.

Μετὰ τὴν προσθήκην καὶ ἄλλων τινῶν πατρικῶν ὑποθηκῶν τῆς Α. Σ. ἡ συγκέντρωσις διελύθη.

—Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς προπαρελθούσης Παρασκευῆς (4) ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ὅπως καὶ εὐρύτερόν πως κύκλον καταστήσῃ κοινωνὸν τῶν ἐκ τῆς εἴς τε Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην Ἀποστολῆς ἐντυπώσεων αὐτοῦ, ὡμίλησεν ἀπὸ τῆς ἕδρας τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν πρὸς πολυπληθὲς ἀκροατήριον, ἐν ᾧ ὁ Πρύτανις τῶν Πανεπιστημίων κ. Γ. Γαζέπης, πλεῖστοι καθηγηταί, πολιτευταὶ καὶ ἄλλοι ἔγκριτοι. Ἡ Α. Σ. καταρχομένη τοῦ λόγου ἀνεσκόπησε τὰ κατὰ τὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀποικισμὸν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς δ' δεκαετηρίδος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, μεγάλας διαστάσεις λαβόντα ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ πολέμου τοῦ 1897, οὕτως ὥστε οἱ ἐν Ἀμερικῇ Ἕλληνες ἄποικοι ν' ἀριθμῶνται εἰς 400.000 περίπου, παρέστησε τὸν στενὸν δεσμὸν τοῦ ἀπῳκισμένου τούτου ἑλληνικοῦ κλάδου πρὸς τὸν ὅλον κορμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ δένδρου, τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἐπίδοσιν ἐν τῷ ὑψηλῷ ἀμερικανικῷ πολιτισμῷ καὶ ἐν πάσῃ ἐκφάνσει τῆς καθ' ὅλου ζωῆς καὶ ἐπιχειρηματικότητος. Ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικὴ μερὶς — εἶπε — πάλλεται τὸν αὐτὸν παλμὸν τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ σώματος, ζῇ διὰ τῶν αὐτῶν τρεφόμενος ἰδανικῶν, δι' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα, διὰ τῆς αὐτῆς εὐσεβείας καὶ φιλοπατρίας θερμαίνεται, ὡς δ' ἐκδηλοῖ τὰς αὐτὰς ἀτομικὰς ἀρετὰς τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς δραστηριότητος, μεγάλως ἐπιδίδων ἐν τῷ ἐμπορίῳ, τῇ βιομηχανίᾳ, τοῖς γράμμασι καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ πολιτικῷ σταδίῳ, οὐχὶ διάφορος τοῦ ὅλου τυγχάνει καὶ ὡς πρὸς τὰς χαρακτηριστικὰς ἐλλείψεις ἐν τῇ ὁμαδικῇ αὐτοῦ ἐμφανήσει. Ἐντεῦθεν ἀνέκαθεν διαιρέσεις καὶ διχογνωμίαι καταστρεπτικαὶ ἔβλαπτον τὴν συνολικωτέραν αὐτοῦ παράστασιν ἔν τε τῷ

κλησιαστικῷ καὶ τῷ πατριωτικῷ ἐδά-
ει, ἐπὶ τὰ χείρω τρέπουσαι τὴν ζωὴν
ὐτοῦ κατὰ τοσοῦτο μάλλον, καθ' ὅσον
ἐν ἐλαμβάνετο ἡ προσήκουσα περὶ
ὐτῶν πρόνοια ἀπὸ τοῦ κέντρου. Ὅ,τι
οιπὸν κατ' ἀμοιβαῖον πταῖσμα ἠμε-
εῖτο ἀνέκαθεν, τοῦτο ἀκριβῶς κατέ-
τη νῦν ὑποκείμενον εἰδικῆς μερίμνης
ῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας διὰ
ῆς εἰς Ἀμερικὴν Ἀποστολῆς, ἐκ δὲ
ῆς ἐπὶ τόπου λεπτομεροῦς μελέτης
ῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀπῳκι-
μένου Ἑλληνισμοῦ συνήχθησαν πο-
ρίσματα ἐνδεικνύοντα τὰ προσήκοντα
ιτρα τῆς θεραπείας τῶν ἠθικῶν αὐ-
οῦ νόσων καὶ τῆς ρυθμήσεως τῆς
θ' ὅλου αὐτοῦ ζωῆς ἐπὶ βάσεων,
ισχνουμένων τὴν παντοίαν αὐτοῦ
εῖ εὐόδωσιν καὶ προκοπήν. Συνεχί-
ὸν ὁ Σεβασμιώτατος ἀγορητὴς ἀνε-
ίνωσε πολλὰ ἄκρως ἐνδιαφέροντα
ρὶ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου τῶν Ἀμε-
κανῶν, περὶ τοῦ μεγάλου αὐτῶν ἐν-
αφέροντος, τῆς συμπαθείας καὶ ἀγά-
ς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλλη-
ὸν λαόν, περὶ τῶν ἀπείρων ἐν τῇ
γάλῃ Δημοκρατίᾳ φιλανθρωπικῶν
ανώσεων, περὶ τοῦ θαυμασίως ἐν
ῖς Ἀμερικανοῖς ἡρμονισμένου συν-
ασμοῦ τοῦ χριστιανικοῦ ἰδεϊσμοῦ
ὸς τὸν μᾶλλον ἄκρατον πραγματι-
ὸν,— συνδυασμοῦ φυσικώτατα ἐξη-
ῦνος τὰ ὑψηλά, φιλάνθρωπα, δίκαια
χριστιανικὰ κατὰ τὸν πόλεμον
τον κηρύγματα τοῦ Προέδρου τῆς
ερικανικῆς Ὁμοσπονδίας, συνελόντι
ἰπεῖν, ἡ Α. Σ. παρέσχε συνολικήν τινα
μην τοσοῦτο διδακτικῶν καὶ φρονη-
ιστικῶν ἐντυπώσεων, διὰ ζωηρῶν
αδειγμάτων ποικιλλομένων ἀπὸ τοῦ
υ τῶν τε Ἀμερικανῶν, καὶ τῶν Εὐ-
παίων ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλο-
ῇ, ἀφ' ἑτέρου, Ἑλλήνων, ὥστε πολ-
ις διεκόπτετο ἀπὸ τῶν ἐνθουσιωδῶν
ἀκροατηρίου χειροκροτημάτων.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ (6) ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Θεοφανείων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μεταβὰς εἰς Πειραιᾶ ἱερούργησεν ἐν τῷ Ἱ. μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Πειραιῶς, μετὰ δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσε τὸν Μέγαν Ἁγιασμόν, εἶτα δὲ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ θαλάσῃ κατὰ τὸ ἔκπαλαι εὐσεβῶς κρατοῦν ἔθος παρὰ τῷ κατ' ἐξοχὴν ναυτικῷ ἑλληνικῷ λαῷ. Κατὰ τὴν τελετὴν παρῆσαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετὰ τοῦ Οἴκου Αὐτοῦ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτ. Συμβούλιον Πειραιῶς, πλεῖστοι ἀξιωματικοὶ τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Οἱ Ἱεροκήρυκες ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου.— Ἐντολῇ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου συνελθόντες οἱ εἰς 55 που ἀριθμούμενοι θεολόγοι ἐφημέριοι τῶν ἱερῶν ναῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐν αἰθούσῃ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, μετὰ ἐπίκαιρον προσφώνησιν τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Παναρέτου Δουληγέρη, ἤκουσαν παρὰ τῆς Α. Σ. πατρικὰς ὑποθήκας καὶ ἐνδείξεις περὶ τοῦ πρέποντος καταρτισμοῦ τοῦ θείου κηρύγματος κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἦνε τοῦτο συνεχὲς καὶ ἀπαύγασμα ζήλου ἐνθέρμου. Μετὰ τοῦτα ὡρίσθη ἐπιτροπὴ ἐξ ἱερέων, ὅπως ἐν συσκέψει μετὰ τῆς Α. Σ. κανονίσῃ ἀκριβὲς ὡρολόγιον τῆς ἱερᾶς λατρείας ἵνα ὑπάρχῃ διαθέσιμος διὰ τὸ ἱερὸν κήρυγμα χρόνος. Κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου τοιαῦται συγκεντρώσεις ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ θὰ γείνωνται καθ' ἑκάστην Τρίτην.

— Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης παρέστη τῇ πρωΐᾳ τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἐν τοῖς Ἀνακτόροις κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁρκωμοσίαν τοῦ νέου Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Γ. Καφαντάρη.

Βάπτισις.—Τῇ προχθὲς Πέμπτῃ (10) ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἐτέλεσε τὴν βάπτισιν τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Ἕκτορος Δ. Δρακούλη δοὺς εἰς τὸν νεοφώτιστον τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος. Ἀνάδοχος ἦν ἡ Κα Πολυξένη Γ. Γράτσου, ἀδελφὴ τοῦ πατρὸς τοῦ βαπτισθέντος.

Θεολογικὴ Σχολή.— Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντος τῇ 30 Σεπτ. 1918 καὶ δημοσιευθέντος ἐν τῷ ὑπ᾿ ἀριθ. 301 καὶ χρονολογίαν 28 Δεκ. 1918 φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» διορίσθη Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου ὁ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας Τμηματάρχης ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Ἀμΐλκας Ἀλιβιζᾶτος.

Εἰσφοραὶ ἐκ δίσκου ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Τυφλῶν.—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γρεβενῶν δρ. 100, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Γυθείου καὶ Οἰτύλου δρ. 233, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καὶ Σιατίστης δρ. 258,40, ὁ Ναὸς Καμαρίζης δρ. 10, ὁ Ναὸς Ῥέντι δρ. 33, ἡ Ἐπισκοπικὴ Ἐπιτροπὴ Κορινθίας (δῆμος Φενεοῦ) δρ. 18, ὁ κ. Σπ. Αἰγινίτης δρ. 30, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μογλενῶν καὶ Φλωρίνης δρ. 660, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Δωδώνης δρ. 250, ἡ Ἐπισκοπ. Ἐπιτροπὴ Λαρίσης δρ. 280,25, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Πέτρας δρ. 79, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας δρ. 170, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Θεσσαλιώτιδος δρ. 293,05, ὁ Ναὸς Ταξιαρχῶν Ἑρμιόνης δρ. 25, ὁ Ναὸς Ἁγίου Δημητρίου Κερατέας δρ. 15, ὁ Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Κερατσινίου δρ. 10,25, ὁ Ναὸς Μάρκεος Κορινθίας δρ. 30, ὁ Ναὸς Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου δρ. 25, ὁ Ναὸς Δημηνιοῦ δρ. 10, ὁ Ναὸς Ζωοδ. Πηγῆς Λιόπησι δρ. 25, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Πέτρας ὡς Τοποτηρητὴς τῆς Μητροπόλεως Κρήτης δρ. 412,50.

Ἐκκλησία Κων/πόλεως. — Τῇ α´ τοῦ νέου ἔτους κατὰ τὴν μετὰ τὴν λειτουργίαν καὶ δοξολογίαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἁρμοστείας ἐπακολουθήσασαν δεξίωσιν, ὁ κ. Καζανόβας ἐκ προσώπου τοῦ ἐπὶ συγχαρητηρίοις προσελθόντος Διαρκοῦς Ἐθνικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου προσεφώνησε τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος κ. Ε. Κανελλόπουλον διὰ τῶν ἑξῆς, βαθυτάτην αἴσθησιν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς παρευρισκομένους ἐμποιησάντων:

«Τὸ Διαρκὲς Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς συστάσεώς του δημοσίᾳ, ἐπισήμως καὶ ἐλευθέρως παρουσιαζόμενον πρὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, εὐγνωμονεῖ διὰ τὰ συντελεσθέντα καὶ ἐκφράζει θερμοτάτας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς κοινῆς πατρίδος.

Σήμερον, ὁπότε προσδοκᾶται ἡ πραγματοποίησις ἐλπίδων καὶ ὀνείρων αἰώνων μακροτάτων, ἡ νόμιμος ἀντιπροσωπεία αὕτη τῶν βασάνων, τῶν ἐρειπίων καὶ τοῦ μαρτυρίου τῆς φυλῆς ἔρχεται νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τὸν ἡρωϊκὸν στρατόν, πρὸς τὸν μεγαλοπράγμονα τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτην, τὴν στερρὰν θέλησίν της καὶ τὴν ἀκλόνητον αὐτῆς ἀπόφασιν, ὅπως ἴδῃ τὴν τελείαν τοῦ Ἔθνους ἕνωσιν καὶ ἀκεραίαν τῆς φυλῆς ἀποκατάστασιν».

Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων. — Κατ᾿ εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ μικρὸν πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων ἀπελευθερώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀπαχθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς ὑπερορίαν Πατριάρχης Δαμιανὸς ἐπανῆλθεν εἰς Ἁγίαν Πόλιν καὶ ἐγκαθιδρύθη ἐν τῇ ἣν κατεῖχεν ἐν τῇ Σιωνίτιδι Ἐκκλησίᾳ θέσει. Μερὶς τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος ὑπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Πτολεμαΐδος κ. Κελαδίωνα, μὴ ἀναγνωρίζουσα αὐτόν, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος δευτέραν ἐν ἐλευθερίᾳ ἀποκήρυξίν του, ὡς κανονικὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, ἀπέσχε πάσης μετ᾿ αὐτοῦ κοινωνίας. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας εἶχεν ἤδη ἀναγνωρίσει ὡς νόμιμον τὸν πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ Δαμιανοῦ ἐκλεγέντα Τοποτηρητήν.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ: Ἀθηνῶν δρχ. 10, Ἐπαρχιῶν δρχ. 12, Ἐξωτερικοῦ δρχ. 15.
Ἕκαστον τεῦχος δρχ. 0.35.

Διευθυντὴς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Τακτικὸς Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
Γραφεῖα ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Ἀθηνῶν.

Ἀπευθυντέον: Ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν Σύνταξιν: Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος».— Δι᾿ ἐμβάσματα συνδρομῶν καὶ ἀποστολὴν τοῦ φύλλου: Πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος».